

er, de Herrer sigte til. Regeringens Indenrigsminister var jo ude for et Par Dage siden. Han talte ogsaa om at ændre bestaaende Love, det var galt med Alderdomsforsørgelsesloven, den kostede for meget. Er det den Vej, den ærede Regering agter at komme fremad? Er det ved at gøre Attentat imod den sociale Lovgivning, som særlig skal komme Smaafolk til Gode? Jeg vilde ønske, de Herrer vilde tale rent ud af Posen og ikke føre en saa forblømt Tale som den, de her føre. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Finansminister, hvad det er for en Lovgivning, hvad det er for bestaaende Love, der skulle ændres for at skaffe Lettelse for Statskassen.

P. Munch: Jeg vil gerne i Tilknytning til de Spørgsmaal, som ere komne frem, rette en Forespørgsel til Regeringen. Som det ogsaa er antydnet af den ærede foregaaende Taler, har den højtærede Indenrigsminister udtalt sig paa et Møde i Vejen. Efter den Ritzau-Meddelelse, som er udsendt om dette Møde, er den højtærede Indenrigsminister gaaet ret kraftigt til Værks imod den bestaaende Alderdomsunderstøttelse. Efter Ritzau-Meddelelsens Ordlyd har han sagt, at Landet ikke i Længden vil kunne bære Udgifterne til Alderdomsforsørgelsen, og han har i Forbindelse dermed fremsat nogle Planer til en Tvangsforsikring, der, saaledes som de efter Referaterne udvikledes af ham, syntes mig at være af en højt fantastisk Karakter, og hvis praktiske Betydning bliver denne, at der bliver paalagt hele Befolkningen en Kopskat, som vil komme til at ramme velhavende og Smaakaarsfolk ens, og som derfor vil blive en ganske anderledes tyngende Byrde for Smaakaarsfolk end for de velhavende.

Jeg skal nu ikke komme ind paa selve Sagen. Jeg véd ikke, med hvilket Syn den højtærede Finansminister ser paa, at hans Kollega Indenrigsministeren udtaler sig saa overmaade mistrøstigt om den danske Befolknings og det danske Samfunds Bæreevne, at han siger, at det i Længden ikke kan bære Udgifterne til Alderdomsforsørgelsen. Jeg skal heller ikke komme ind paa en Undersøgelse af, hvilke Ændringer der kunne ske i den nuværende Alderdomsunderstøttelse. Der er ikke Tvivl om, at der er Trang til betydelige Forbedringer, og jeg tvivler heller ikke om, at der kan være Rimelighed i dertil at knytte en Forsikring af den ene eller den anden Karakter, men det, jeg gerne i Øjeblikket vil gøre, er

at spørge den højtærede Regering om, hvilke Planer den har paa dette Omraade. Den højtærede Indenrigsministers Udtalelser synes at være saa bestemte, at man i en nær Fremtid kan vente Forslag derom. Naar saadant er Tilfældet, synes jeg, at det vilde være heldigt og rigtigt, om dette kom til at foreligge for Rigsdagen gennem Udtalelser fra Ministeriets Side her under Finanslovdebatten, saaledes at vi havde noget bestemt at holde os til med Hensyn til Regeringens Planer paa dette Omraade i Stedet for at være nødte til at bygge paa Avisreferater, som jo aldrig kunne være af en saa fuldkommen Karakter, at man rigtig kan vide, hvad det er, man staar overfor.

Rode: Jeg vilde gerne tillade mig at rette en Forespørgsel til Finansministeren. I den ekstraordinære Sommerrigsdagssamling blev der den 19. Juli 1910 fremsat et mindre Lovforslag om Optagelse af et midlertidigt Statslaan paa 36 Mill. Kr. I Bemærkningerne til dette Lovforslag udtales det, at i Finansaarets Løb ville formentlig Forholdene paa det internationale Pengemarked tillade, at de omhandlede midlertidige Laan i deres Helhed afløses af et fast Laan. Vi ere nu kun to Uger fra Udløbet af Finansaaret, og jeg vil derfor gerne forespørge Finansministeren, om de Forudsætninger, som han i Bemærkningerne til sit Forslag mente vilde indtræffe, ogsaa ere indtrufne, og om Forholdene paa det internationale Pengemarked nu tillade, at disse midlertidige Laan afløses af et fast Laan.

Dernæst er det jo usikkert, hvor længe Rigsdagen vil blive siddende inde. Jeg véd ikke, om den højtærede Regering kan give Oplysning i saa Henseende, den ordinære Tid er jo omkring 1. April. Hvis der ikke er optaget noget fast Laan inden Udgangen af Rigsdagssamlingen, skal den højtærede Finansminister have dette midlertidige Statslaan fornyet, og dette midlertidige Statslaans Fornyelse maa ske ved Lov, som vedtages nu, idet vi ikke ere samlede paa det Tidspunkt, da Tiden udløber. Jeg har allerede en Gang tidligere peget paa de Vanskeligheder, der kunne være for Rigsdagen ved at give Finansministeren en tilfredsstillende Bemyndigelse til at forny dette midlertidige Laan, idet de Betingelser, der bydes Finansministeren, paa den ene Side ikke maa være saa stramme, at han derigennem hindres i at komme til Fornyelse, men paa den anden Side maa de heller ikke være saa slappe, at Finansministeren staar frit i saa Henseende. Jeg